

ZPRÁVY

ČESKOSLOVENSKÉHO ESPERANTSKEHO VÝBORU INFURMOJ DE ČEHOSLOVAKA ESPERANTO-KOMITATO

Ročník Číslo 2
Jarkole (22) Numero

OSVETOVÝ ÚSTAV V PRAZE

Srpen 1966
Aijugusto

ĈIU HONESTA KULTURA HOMO KONDAMNAS LA USONAN AGRESION EN VJETNAMIO

La landa sekcio de MEM en Ĉehoslovakio interpretas la plej profundajn sentojn de la tuta ĉehoslovaka popolo, kiu decide kaj kun indigno kondamnas la malnoblan agreson de USA kontraŭ la pacama vjetnama popolo.

La amerika imperiismo prezentigas kiel internacia ĝendarmo kaj volas senskrupule subpremi ĉiun ajn stredadon de l' nacioj pri liberiĝo kaj sendependiĝo. Evidenta pruwo de tio estas la aventura politiko de USA en Sudorienta Azio. La Unuĝintaj Ŝtatoj Amerikaj senĉese vastigas kaj gradigas la agreson en Suda Vjetnamio kaj daŭrigas la barbaran bombardon de Vjetnamia Demokratia Respubliko, murdas ĝiajn trankvilajn popolanojn, detruas urbojn kaj vilaĝojn; tiras ankaŭ en sian militistan aventuron ĉiam pli kaj pli la militfortoj de l' Sudkorea pupa registaro kaj ankaŭ tiujn de aliaj landoj; entreprenas agresan agadon sur la teritorio de Laoso kaj minacas la suverenceon de Kamboĝo.

La agreso kaj interveno de USA rompas la Ĝenevan Interkonsenton de 1954 pri Vjetnamio, atencas la bazajn jurajn normojn, signifas rektan atakon kontraŭ la sankta rajto de l' sudvjetnama popolo, mem decidi pri sia sorto, pri siaj aferoj. En tiu ĉi agado kaŝas sin danĝero de plia vastigo de la milito, kaj ankaŭ minaco kontraŭ la tutmonda paco.

La vjetnama popolo heroe batalas kontraŭ la imperiisma perforto; ĝia volo venki, estas neskuebla. La amerikaj atakantoj neniam sukcesos humiliigi la liberecaman vjetnamian popolon ĉe kies flanko staras ĉiuj demokrataj kaj pacamaj fortoj en la mondo!

La ĉehoslovaka popolo kaj kune kun ĝi la tuta ĉehoslovaka esperantistaro kaj MEM-anoj en Ĉehoslovakio alte takas la bravecon kaj heroecon de l' frata vjetnama popolo kaj denove plenkore deklaras plenan solidarecon pri ĝia batalo kontraŭ la amerikaj agresantoj, same esprimas sian solidarecon kun la popoloj de Laoso kaj Kamboĝo. La Ĉehoslovaka socialisma respubliko kaj ties popolo ankaŭ por estonto, en senco de sincera amikeco kaj internaciismo, donados al la vjetnama popolo plenajn apogon kaj helpon.

Ni ĉiuj plej decide agnoskas kaj apogas la pravajn postulojn de l' vjetnama popolo, kiuj estis esprimitaj en la kvar punktoj de la Registaro de Vjetnamia Demokratia Respubliko kaj en la kvin punktoj de la Naciliberiga Fronto de Suda

Vjetnamio, devenantaj el la Ĝeneva Interkonsento de 1954; ili prezentas realan bazon por solvo de la vjetnama problemo.

Ni, same kiel la vjetnama popolo energie postulas, ke USA finu la bombadon kaj aliajn agresajn agojn kontraŭ la Vjetnama Demokraia Respubliko, ke ili retiru la militistan materialon kaj la milittrupojn el Sudvjetnamio kaj finu ĉian ajn miksiĝon en la internajn aferojn de Vjetnamio.

Vivu la internacia solidareco kun la heroa vjetnama popolo!

Venku la justa batalo de la brava vjetnama popolo kontraŭ la Usona imperiismo!

Landa sekcio de MEM Ĉeĥoslovakio

VIRINA KOMISIONO DE ČSEK plete ekskursis al LIDICE (26. 6. 1966.)

Virina Komisiono de ČSEK en Lidice (V. Zelenka, E. Ciganeková, J. Cíchová kaj la patrino de Václav Zelenka).

La ekskursa renkotigo de Virina Komisiono kun esperantistoj el Kladno kaj

Modřany havis tute specialan signifon pro tio, ke la ekskursintojn bonvenigis ĉe la aŭtobushaltejo Václav Zelenka kun sia patrino, hodiaŭ teĥnikisto en Prago kaj iam unu el la infanoj de Lidice, kiuj savis sin antaŭ la ekstermo de Lidice pro siaj blondaj haroj kaj bluaj okuloj, kio estis "tipa trajto de pura germana raso". Li estis sendita en germandevenan familion por germanigo, sed en la jaro 1947 lia patrino trovis lin kaj nun ili du tre feliĉe vivas en Nové Lidice, ĉiu en sia propra loĝejo. Tuj post la bonvenigo la filo kun sia patrino, kiu estas tre ĉarma kaj oferema virino, gvidis nin en la lokan muzeon, kie ni povis sekvi la tutan procedon de ekstermo de la vilaĝo kaj ankaŭ la dokumentan filmon. Ni sendis bildkartojn pri Lidice al virinoj en la mondo. Ĉe la monumento de la mortpafitaj viroj Elen Ciganeková deklamis la poemon LIDICE kaj LA INFANO DE LIDICE, speciale verkitan de J. Cíchová por tiu ĉi okazo; ni metis bukedon da rozoj kaj post komuna fotografado ni iris laŭlonge de la iama Horák-bieno al la konturoj de malkonstruita loka preĝejo kaj lernejo, kie dum la naziista ekstermado estis forigitaj de siaj patrinoj. Sur tiu ĉi loko staras statuo de patrino, kiu per la manoj kovras senespere siajn okulojn por ne vidi la infaneton, kiun oni forprenas de ŝi. Transpaſinte la valon hodiaŭ jam tute verdan, ni atingis la malnovan enterigejon, kie la virinoj revenintaj markis per krucoj el ligno la iamajn tombojn kaj la familio de Zelenka tie havas sian familiaran tombon. En la nova tombejo estas enterigitaj jam 16 virinoj, revenintaj el la koncentrejoj, kiuj mortis tre baldaŭ, pro multaj suferoj. Post promeno tra la Parko de Paco kaj Amikeco, kie estas plantitaj rozoj el 36 landoj, ni estis invititaj viziti loĝejon de la familio de Václav Zelenka kaj tiun de ia patrino, kie la familio denove rakontis pri siaj travivaĵoj tiom tristaj kaj impresplenaj. Plej kruela impreso estis por la patrino, kiam ŝi finfine trovis sian filon kaj ne povis interkompreni ĝi kun li, ĉar li tute forgesis la ĉehan lingvon. Inter la ĉehaj infanoj li tiam sentis sin germano, inter la germane parolantaj fremda, (preseraro) rencon de la diversnacieco. La patrino kun ĝojo montris al ni ankaŭ la familiajn fotografaĵojn kaj la filo Václav Zelenka, kiu transprenis la poemon LA INFANO DE LIDICE al li dediĉitan, ekinteresiĝis pri Esperanto, subskribinte kun la patrino ankaŭ la liston por la subskribkampanjo. Poste la tuta familio akompanis nin en la Kulturdomon, ni tre amikece disiĝis kun promeso revidi nin denove. Ni revenis hejmen kun sento, ke nia ekskurso plenumis du taskojn samtempe: pietan viziton al la loko de Lidice kaj ekinteresigon pri Esperanto al tre valoraj homoj.

Jana Cíchová

LETERO DE LA PREZIDANTO DE UEA

Čehoslovaka Esperanto-Komitato,
Blanická 4,
Praha 2.

La 25-an de majo 1966

Tre estimata kaj kara Sinjoro Sviták,

Reveninte hejmen antaŭ kelkaj tagoj mi trovis ĉi tie kaj en mia Kolegio amason da urĝe solvendaj taskoj. Tamen mi sentas kiel mian agrablan devon danki al vi kaj al aliaj ĉehoslovakaj esperantistoj pro la ĝentila atentemo, kiun vi montris al mi dum mia restado en Prago. Tio estas pli grava ol la plej urĝaj taskoj, ĉar mi estis tre

kortuſita pro ĉiuj viaj ĝentilaĵoj.

Mi afable vin petas transdoni miajn dankojn kaj salutojn al ĉiuj aliaj esperantistoj, kiujn mi renkontis en Prago, tute speciale al D-ro Pumpr, S-ro Malik, Arĥ. Drlík, la prezidanto de la loka grupo kaj f-ino Mičová. La malvarmumo, kiun ŝi provis kuraci en Prago, eksplodis en Varsovio kaj mi estis tie dum du tagoj en la lito kun sufiĉe granda febro. Feliĉe, la varsoviaj esperantistoj estis same ĝentilaj kiel vi, kaj doktorino de la radio sukcesis sanigi min sufiĉe rapide.

Esperante, ke baldaŭ ni havos normalan Asocion en via lando kaj ke ankaŭ la junulara movado bone progresos ĉe vi, mi restas kun tre koraj salutoj,

*sincera via
D-ro Ivo Lapenna*

Z 2. PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ ČSEV dne 28. 5. 1966 ve Starém Smokovci

Přítomno 9 členů ČSEV, za OÚ s. Motlík, (zastupuje zároveň s. Plicku z MŠK), za sekci mládeže ČSEV: s. Kloubková, za redakci Zpráv: Dr. Izák, jako host z Polska (Zakopaného): s. Szmurlo.

Program:

1. Hodnocení činnosti ČSEV a esperantského hnutí za prvních pět měsíců r. 1966
2. Světový kongres esp. v Budapešti — stav příprav
3. Příprava setkání esperantistů středního a východního Slovenska
4. Různé

I. část zasedání řídí předseda s. Sviták.

Po zahájení zasedání vystoupil v pozdravném projevu od polských esperantistů soudruh Dr. Szmurlo.

Úvodní projev k zasedání přednesl zástupce OÚ v Praze s. Motlík — vyřizuje pozdravy od s. Steina a s. řed. Kříže, informuje, že převzal po s. Steinovi péče o ČSEV, tlumočí požadavek MŠK a ředitele OÚ, abychom urýchleně dokončili práci na Rozboru — aby se situace a pozice esperantského hnutí přivedla co nejdříve k uspokojivému stavu.

1. Hodnocení činnosti ČSEV a esperantského hnutí za prvních pět měsíců r. 1966

Přednesl je jednatel s. Balda (viz. úvodník „Zamýšlime se“...)

Diskuze k hodnocení:

Dr. Šikula — doporučuje v souvislosti s požadavky na zavedení účelné dělby práce v ČSEV, převést některé úseky práce na esperantské kroužky.

S. Kočvara navrhuje, aby při případném zřizování dalších komisí se uvažovalo o **zřízení komise pro výstavy** — zainteresované pak pro tuto práci (shromažďování materiálu a j.) kroužky. Informuje dále o rozmachu práce esperantské mládeže na Ostravsku.

S. Motlík informuje o tom, že OP č. 11 začne jíž pravidelně otiskovat esperantskou rubriku — zdůrazňuje význam komisí a sekcí pro celou práci ČSEV.

S. Hruška nabízí, že by v EK Ústí zajistil utvoření skupiny pro turistický ruch, která by se starala o informační činnost z hlediska turistiky a byla by ve styku a spolupráci s ostatními EK.

Usnesení:

ČSEV schvaluje přednesené hodnocení a návrhy, na opatření obsažené v sedmi závěrečných bodech zprávy o činnosti.

K předání Rozboru na MŠK určuje s. Svitáka, Čambála, Baldu, dr. Šikulu.

Dr. Izák otiskne v příštím čísle Esperanto-A G A D O, výzvu na všechny kroužky, aby zasílaly (bud' darem nebo půjčkou) — různé esper. materiály do Olomouce pro připravovanou výstavu.

ČSEV znovu potvrzuje dr. L. Izáka do funkce vedoucího a zodpovědného redaktora Zpráv ČSEV.

2.51. Světový kongres esperantistů v Budapešti — stav příprav

Zprávu podává s. Sviták: **přihlášeno dosud 330 zájemců** (6 dětí na Infana kongreseto); 14. 5. t. r. byl rozesán informační oběžník na všechny EK o způsobu a zajištění pobytu účastníků na UK.

II. část zasedání řídil místopředseda ČSEV s. Čambál.

3. Příprava setkání esperantistů středního a východního Slovenska ve dnech 28. a 29. 5. 1966.

Zprávu o připravenosti podává člen ČSEV s. Kucín, který osobně odpovídal za celou organizaci setkání.

4. Různé

S. Hršel podává zprávu o **setkání východočeských esperantistů ve dnech 21.**

a 22. května v Pardubicích, kterého se v zastoupení ČSEV zúčastnil. — Přítomno bylo 96 účastníků z vých. Čech a několik jednotlivců i z jiných míst, z Pardubic samotných 28 osob. — Setkání zahájil předseda MNV.

Na setkání vystoupil také s. Hršel s informacemi ČSEV; Druhý den byl věnován prohlídce města, promítání filmů a j.

Setkání ve Svitavách v neděli 27. března 1966 se zúčastnilo 41 esperantistů.

V Hradci vyšla — 5-jazyčná publikace (také v esperantu).

Doporučuje vydávat podle potřeby (častěji) informační letáky (složky) o zajímavostech a čerstvých novinkách, výtahy z hlavních esperantských časopisů (Heroldo, Esperanto apod.).

Předkládá písemné návrhy na vedení administrativy (pro kroužky a členy ČSEV odpovědné za jednotlivé kraje, po vzoru EK Hradec Králové).

S. Hršel zůstává i po přestěhování do Brna **patronem pro východočeský kraj**.

S. Lehotský — informuje o přípravách a dosavadních výsledcích při zavádění **vyučování esperanta na jazykové katedře University Komenského v Bratislavě** — zahájení vyučování bude na podzim. Tamtéž budou mít pravděpodobně i klubovnu — budou spolupracovat s Výborem obránců míru.

Rozpočet ČSEV na r. 1966 — dílčí zprávu podává s. Sviták (mimo jiné informuje, že z původního návrhu na cestovní náklady ČSEV ve výši Kčs 21 000.— bylo provedeno snížení na Kčs 11 000.—, což znamená co nejvíce šetřit a do určité míry omezovat některou činnost a s tím související vydání. Již nyní je nutno připravovat návrhy na rozpočet pro r. 1967.

Usnesení: Plenum pověřuje předsednictvo přípravou podkladů a návrhů pro rozpočet na r. 1967 k projednání na příštím plenárním zasedání.

PACO — Březnové číslo 148 — československé — vyšlo o 40ti stranách; dosavadní zprávy a hodnocení jsou velmi příznivé, nedostatek je však v tom, že chybí zásadní článek k Vietnamu. Příští naše číslo vyjde dvojité — říjen-listopad. Redakce pro časopis PACO připravila k vydání separát z vybraných článků z březnového čísla Paco v počtu cca 5000, určený k darování účastníkům 51. UK — s věnováním.

Zkušební řád — Plenum konstatuje, že jazyková komise (s. Kilian) dosud nesplnila úkol prověřit dosavadní návrh ZŘ, doplnit jej případně a připravit k publikování.

Usnesení: Připomenout prof. Kilianovi tento úkol se zdůrazněním jeho aktuálnosti.

Informační leták (připravený návrh) nevyhovuje modernímu pojetí — bude dán ještě k posouzení a případnému přizpůsobení komisi spisovatelů a překladatelů.

Příprava 3. plen. zasedání ČSEV: Navržen termín — září — v Opavě, případně Ústí nad Labem (spojené s tamním aktivem nebo Setkáním esperantistů) — návrh připraví s. Kočvara příp. s. Hruška a zašle předsednictvu k projednání.

V závěru zasedání provedl s. Čambál stručné zhodnocení a zdůraznil některé rozhodující úkoly jež stojí před ČSEV a kroužky — je nutno vést kroužky k reálné práci; OP věnovat mimořádnou pozornost a přikládá rubrice velký význam pro rozvoj a popularizaci esperantského hnutí — naší práci dávat co největší serioznost a vážnost v široké veřejnosti — cílevědomě a prakticky řešit současně i perspektivní

úkoly.

Stretnutie esperantistov v Tatrách

Pochopeniu MsNV v St. Smokovci a úsiliu s. M. Kucína z Košíc možno d'akovať, že v dňoch 28.-29. mája t. r. mohlo sa zísť v zasadacej sieni MsNV v Starom Smokovci 98 esperantistov z Východo- a Stredoslovenského kraja, no prišli hostia i z Moravy a Čiech (Ostrava, Brno, Třinec, Lanžhot, Stonava, Poděbrady, Praha), vrátane predsedníctva ČSEV, d'alej 17-člennej skupiny polských esperantistov zo Zakopaného a Nového Targu a 6-člennej skupiny maďarských esperantistov z Nagy Kanizse.

Pozdravné telegramy, listy a podnetné návrhy do diskusie došli z Havl. Brodu, Hradca Krála., B. Bystrice, Piešťan, Kladna, Prahy, Novej Paky, Poličky, Handlovej, Trenčína, Gottwaldova, Žiliny, Dudiniec, Modřan pri Prahe a zo zahraničia z Miškolca, Viedne a z Kodane.

V sobotu predpoludním bolo zasadnutie pléna Čs. esp. výboru pre pozvaných a popoludní bolo vlastné stretnutie.

Uvítací prejav mal s. M. Kucin, preds. Esp. klubu pri PKO a člen ČSEV. Zprávu o činnosti ČSEV a esp. krúžkov v ČSSR podal predseda s. Fr. Sviták. Potom s. Aug. Čambál, predseda Esp. krúžku pri ZK ROH Turč. strojární v Martine a podpredseda ČSEV odovzdal čestný diplom ČSEV zaslúžilému esp. pracovníkovi, ešte i teraz aktívnomu A. D. Kremerovi z Prešova a zároveň mu blahoželal k práve dožitým 93. narodeninám. Jubilant sa dojato podľakoval a slúbil ďalšiu spolupráce.

Do tejto slávostnej chvíle velmi dobre zapadla bášeň „Samovar“ od J. Baghyho, ktorú precítene predniesla mladá maďarská esperantistka Ildikó Feledy z Nagy Kanizse.

Úvodné slovo k diskusii povedal s. Čambál. Hovoril o potrebe správneho zamerania našej práce z hľadiska dneška — k formám a účelnému pojatiu práce pro esperanto a jeho prostredníctvom; k nedostatkom v práci niektorých krúžkov. Propagovať dômyselne, ale nezveličovať, aby sme nestratili vážnosť a dôveru. Nespoliehať sa len na ČSEV — ved' to sú len niekoľkí obetaví jednotlivci; každý krúžok, každý jednotlivec musí pomáhat — podmienky pre našu prácu sa stále zlepšujú, čo treba využiť. Ďalej podčiarkuje význam OP (ktorá má 13 tisíc čitateľov) pre popularizáciu esperanta a nabáda získavat čo najviac odberateľov, čím sa postupne docieli ďalšie rozširovanie rubriky.

V diskusii prehovorila zástupkyňa sekcie mládeže ČSEV (Junulara Sekcio de ČSEK) s. Kloubková a informovala o doterajšej práci a plánoch sekcie.

S. Kočvara uviedol príklad práce esp. mládeže v Ostrave, kde sú už 3 aktívne skupiny mládeže, o spolupráci s ROH, o vydávaní príležitostných publikácií (v Opave a inde), o výstave v Olomouci, o využití esperanta pre obchodné účely, o propagácii výrobkov našich závodov, o prednáškovom turné jugoslávskej esperantistky Vesny Skaljer-Race, o Esperanto-tendare v Lančove, o stretnutí vo Zvíkove, o význame esp. vysielania v rozhlase.

S. Hanzelka z Ostravy hovoril o význame spolupráce esperantistov s výstavou

Ostrava 66, o esperantskom prospekte k 700 výročiu Ostravy v r. 1967, o albách, ktoré chystajú na tento účel vo viacerých rečiach (súdruhovia sa usilujú, aby bolo zaradené i esperanto). Oceňuje prácu niektorých zaslúžilých, starších i mladších esperantistov a uvádza príklad s. Ličku, ktorý získal 700 podpisov jednotlivcov na petíciu pre UNESCO.

V II. deň stretnutia, v nedeľu s. Čambál prečítal došlé pozdravné prípisy a v diskusii s. dr. Izák hovoril o nedostatku kontaktu jednotlivých esperantistov jednak medzi sebou, jednak s ostatnými krúžkami, hoci najbližšími, s redakciou a s ČSEV. Taktiež zdôrazňoval potrebu preplácat Osvetovú Prácu a opravuje nesprávny údaj Esperanto-Agado pokial' ide o rozsah esperantskej rubriky.

V diskusii sa vystriedalo vyše 20 rečníkov, vrátajúc i pozdravné prívety J. Szmurla za polských esperantistov a J. Husza za maďarských esperantistov, s ktorými sa hned' prejednala ďalšia spolupráca.

Závery stretnutia boli zhrnuté v návrhu rezolúcie, ktorú menom návrhovej komisie prečítal s. A. Lukáč z Prešova a ktorú prítomní jednomysel'ne schválili. Taktiež jednomysel'ne schválili návrh pozdravného listu XIII. sjazdu KSČ v Prahe.

Uvádzame text rezolúcie:

1. V záujme účelnejšej del'by práce v esp. hnutí v Československu a vzhľadom na pružnejšie riešenie úloh esp. krúžkov na Slovensku — účastníci stretnutia odporúčajú Čsl. esp. výboru v Prahe, aby pri rokovaniach s vyššími orgánmi o možnostiach vytvorení samostatnej celoštát. organizácie vzali sa do úvahy niektoré špec. podmienky organizácie politického a spoločenského života na Slovensku a aby na Slovensku bol ustanovený orgán na úrovni podobných slovenských orgánov v ostatných celoštátnych spoločenských organizáciách.

2. Esp. kluby a krúžky v našej republike vystupňujú využívanie esp. hnutia pre informáciu zahranič. esperantistov, o kultúre, turistike a športe v Československu a o živote a práci čsl. ľudu vôbec.

3. Esp. kluby a krúžky v našej republike budú získavat mládež pre esp. hnutie a vytvárať podmienky na zakladanie skupin esp. mládeže pri esp. kluboch a krúžkov podľa pokynov sekcie mládeže pri ČSEV.

4. V úsilí o zvýšenie úrovne informovanosti každého esp. v republike prítomní zástupcovia esp. krúžkov sa zaväzujú a ost. krúžky vyzývajú:

a) ďalej získavat predplatiteľov pre „Zprávy ČSEV“, ktorý sa má stať postupne oficiálnym orgánom uvažovanej celošt. organizácie.

b) ďalej získavat predplatiteľov pre celošt. kult. časopis min. školstva a kultúry: „Osvětová práca“, ktorý má byť vydávaný vo zvýšenom náklade s novým názvom.

5. Účastníci stretnutia odporúčajú, aby podobné stretnutia našich esp. a esper. zo susedných krajín sa nadľaď rozvíjali a stali sa tradičnými.

6. Z príležitosti započiatia XIII. sjazdu KSČ poslať ÚV KSČ pozdravný list účastníkov stretnutia.

Prof. D-ro Ivo Lapenna en Prago kun M. Nevan, K. Bartošík kaj E. Moravec

Kio estas vivanta lingvo?

ALPAROLO DE PROF. D-RO IVO LAPENNA, PREZIDANTO DE UEA

okaze de la tutstata aktivular-kunveno de Junulara Sekcio de ĈSEK en Prago, la 24-an de aprilo 1966

"...UEA estas nun la plej universala privata organizajo, kiu ekzistas en la hodiaŭa mondo. Ĉion ĉi ni atingis, ĉar ni transformis la projekton en vivantan lingvon.

Kion signifas vivanta lingvo? Vivanta lingvo signifas ne balbuti la lingvon; ne peti homon, kiu parolas normale, ke li parolu malrapide; vivanta lingvo signifas paroli flue, uzi la lingvon kiel oni uzas sian gepatran lingvon. Vivanta lingvo signifas percepti tiel rapide, kiel la plej bona oratoro povas paroli. Por atingi la vivantecon de la lingvo, por atingi fluan parolon, por atingi, ke nia Esperanto estu vere bela lingvo — kaj ĝi ja estas belega, kiam ĝi estas bele kaj bone parolata, — oni devas ĝin senĉese praktiki. Praktiki ne signifas nur legi unufoje en la monato dek liniojn en iu gazeto; praktiki signifas paroli la lingvon ĉiam, ankaŭ kun samlandanoj en la lokaj grupoj, kiuj ja estas la lando, en kiu vivas Esperanto krom Universalaj Kongresoj kaj internaciaj renkontiĝoj.

Se vi volas lerni la francan aŭ la rusan aŭ la anglan bone, vi devas post 5-6-7-jara studado de la respektivaj lingvoj iri al Ruslando, Anglujo, Francujo kaj resti tie sufice longan tempon por praktiki la lingvon, por povi ĝin paroli. Se vi volas paroli Esperanton, vi ne povas iri en iun landon, en kiu oni parolas Esperanton, ĉar nia lando estas la tuta mondo; ĝi estas ankaŭ en Prago en ĉi tiu momento; ĝi estas en Londono, en Moskvo, en Tokio, ĉie ĝi estas. Ĉie, kie troviĝas esperantistoj, oni devas paroli la lingvon kaj paroli ĝin en ĉiuj okazoj, ne nur dum oficialaj kunvenoj, sed ankaŭ en la privataj konversacioj inter esperantistoj. Se oni volas sin savi en okazo, ke la ŝipo dronas, oni ne komencas lerni la naĝadon en la momento, kiam la ŝipo jam dronas; oni devas pli frue lerni aŭ praktiki la naĝadon, por ke, se okaze la ŝipo dronus, oni povu savi sin per naĝado... Se oni volas paroli E-ton kun eksterlanda esperantisto en ia seminario, internacia konferenco, UK aŭ dum vojaĝo, kiam oni por turismaj aŭ aliaj celoj vizitas aliajn landojn, oni devas unue lerni la lingvon en

sia hejmo kaj lerni ĝin bone, ĉar nur tiam la lingvo efektive vivas.

Mi precipe akcentis tion kaj iom pli longe, ĉar mi rimarkis kaj en Hungario kaj ĉe vi ĉi tie, ke kvankam ekzistas bonaj esperantistoj, oni ne sufice praktikas la lingvon, kio kaŭzas, ke ofte oni serĉas la vorton, serĉas la esprimon anstataŭ ke tiu esprimo estu jam kreita en la cerbo kaj tutsimple tuj eliru el la bušo kiel adekvata esprimo de la penso.

Kiam mi venos la sekvantan fojon en Pragon, kaj mi certe venos pli aŭ malpli baldaŭ, tiam mi esperas, ke ĉiuj el vi kaj ankaŭ multaj aliaj, kiuj aliĝos ĝis tiam, parolos flue Esperanton.

Mi opinias, ke la laboro de via E-junularo estas absolute grava por la estonteco de la movado. Mi fidas, ke vi estos unu el la bastionoj de la tutmonda E-movado inter la junularo kaj ke, kiam mi venos denove en Pragon, ĉiuj vi povos paroli flue la lingvon kaj diri al mi ĉion, kion vi deziras — en flua, bona, perfekta kaj bela Esperanto.

Kun tiuj ĉi vortoj mi ankoraŭfoje tutkore en mia persona nomo kaj en la nomo de UEA, kaj kiel honora membro de TEJO, ankaŭ en la nomo de TEJO salutas tiun ĉi konferencon kaj samtempe deziras, ke ĝi estu la komenciĝo de kreskado kaj prosperado de la junulara E-movado en Ĉeĥoslovakio. Multajn sukcesojn, kaj — ĝis la revido!"

Pracovní plán výboru Sekce mládeže ČSEV

I. Základní ustanovení

SM ČSEV má za cíl organizovat a koordinovat mládežnické esperantské hnutí v ČSSR, spolupracovat s ČSM, aktivně se podílet na mezinárodním mládežnickém esperantském hnutí a zajišťovat účast čs. mladých esperantistů na význačných mezinárodních a odběr mládežnického tisku. Podmínkou členství je věk 15-26 let.

II. Organizační struktura

Výkonným a odpovědným orgánem SM ČSEV je tzv. výbor, složený z 15 členů, jmenovaných předsednictvem ČSEV a zodpovědných vedoucímu Sekci.

Každá skupina mladých esperantistů větší než 5 (pět) je v Sekci zastoupena tzv. delegátem.

Každá skupina mladých esperantistů menší než 5 (pět) je v Sekci zastoupena tzv. aktivistou.

Povinností delegátů a aktivistů je předávat oficiální informace výboru SM ČSEV ostatním členům a opačně.

Pro vnitřní potřebu vydává výbor Sekce rozmnožovaný Zpravodaj.

Zasedání výboru se koná 4 X ročně podle dohody.

SM ČSEV pořádá celostátní aktivity (konference) 1-2 X ročně.

Sídlo a adresa je při Osvětovém ústavu v Praze, Praha 2, Blanická 4.

Administrativní období je jeden školní rok.

III. Úkoly a činnost 1966/67

1. Na začátku šk. roku 1966/67 široce rozvinout v celostátním měřítku **Akci 3i**, která znamená v první fázi zahájení rozsáhlé informační (**informado**) kampaně na školách všech typů za účinné spolupráce E-klubů, tisku, míst. rozhlasu, kulturních zařízení, televize a ČSM; prostředky: letáky, informační panely, skřínky, besedy, přednášky ...

Druhá fáze předpokládá okamžité zahájení výuky (**instruado**) esperanta buď moderní Če-metodou nebo s použitím klasické cesty: učebnice (Kilián; Šatura-Rosa). Zajistit vhodnou místnost pro úměrný počet osob, schopného a pokud možno mladého učitele, který svým vystupováním, odbornou znalostí a informovaností dokáže udržet maximální pozornost. V závěru kursu ohodnotit znalosti zkouškami A, B, C, D stupnice SET. Kurs by neměl trvat déle než 6 měsíců a snahou by mělo být udržení alespoň 75 % zájmu v porovnání s první lekcí. Po prvních 5-8 lekcích podat návrh na založení (**instalado**) mládežnického esperantského kroužku a jeho zapojení do Sekce. Náplň činnosti kroužku = praktické využívání esperanta; všeobecně se doporučuje konversace, korespondence, společné překlady, příprava mezinár. zájezdů, účast na úkolech sekce mládeže atd. Otázce udržení zájmu věnovat velikou pozornost.

Tyto jednotlivé fáze **Akce 3i** budou mnohdy probíhat paralelně, úzce navazujíc a souvisejíc jedna s druhou. Kritériem pro hodnocení na jejím závěru (duben 67) bude posouzení jak kvantitativní, tak i kvalitativní:

a) prostředky a metody použité při informaci, jejich účinek a ohlas.

b) celkový počet kursů, počet jejich členů na začátku a na konci, výsledky zkoušek

c) počet nových mládežn. esp. skupin v republice, jazyková kvalita a celkový součet jejich aktivních členů.

Celkové výsledky, porovnání a závěry nám velmi pomohou v prověrce připravenosti a organizační schopnosti. Budou dalším úspěchem (popř. neúspěchem) v naší snaze oživit mládežnické esp. hnutí v ČSSR.

d) Členové výboru, delegáti a aktivisté SM ČSEV podniknou kroky k navázání spolupráce mladých esperantistů se základními organizacemi ČSM v okresních, krajských a městských (Praha) výborech.

e) SM ČSEV vypracuje a podá návrh na uspořádání mezinárodního mládežnického tábora v ČSSR.

f) Zajištění účasti mladých čs. esperanistů v mezinár. sezóně 1967.

g) Zvyšování jazykových a odborných znalostí (zejm. funkcionářů); odběr zahraničních časopisů, kvalifikační jazykové zkoušky aj.

h) Podíl SM ČSAV na esperantské hlídce v časopise Osvětová práce, příspěvky do Zpráv ČSEV, PACO ap.

Výbor Sekce mládeže ČSEV

51. SVĚTOVÝ ESPERANTSKÝ KONGRES

konal se od 30. 7. do 6. 8. 1966 v Budapešti, pod záštitou místopředsedy presidia Maďarské lidové republiky Ödöna Kisházyho a řady dalších představitelů maďarských státních a kulturních institucí včetně předsedy rady hlavního města Budapešti Istvána Sarlöse. Kongresu se zúčastnilo přes 4010 delegátů — esperantistů ze 42 zemí všech kontinentů. — Československo s 360 účastníky a 3 člennou oficiální delegací Čs. esperantského výboru patřilo po Maďarsku a Polsku k nejpočetněji zastoupeným zemím.

Čs. esperantský výbor a čs. sekce MEM vydaly u příležitosti kongresu za pomoci Osvětového ústavu v Praze důstojnou publikaci (výběr z březnového čs. vydání časopisu PACO) v nákladu 5000 výtisků, jíž dostali všichni účastníci kongresu zároveň s ostatními kongresovými doklady.

Během kongresu pracovaly v Budapešti nejvyšší orgány pořádající organizace — Světového svazu esperantistů (UEA) se sídlem v Rotterdamu, tj. předsednictvo, ústřední výbor a generální konference za řízení předsedy profesora dr. Ivo Lapenny z Londýna. Souběžně se konaly konference řady zvláštních a odborných mezinárodních organizací jako Světového mírového esperantského hnutí (MEM), mládeže, vědců, železničáků, učitelů, právníků, zdravotníků, žen aj. Z toho zvlášť významná a úspěšná byla zejména IV. konference MEM, která spontánně přijala nekompromisní resoluci proti agresi USA ve Vietnamu. — Na Mezinárodní letní universitě přednášeli význační vědečtí pracovníci z 8 zemí o různých otázkách z oblasti jazykovědy, umění a mezinárodních vztahů.

Kongres v Budapešti včetně své společenské a kulturní části, (o nichž budou publikovány dílčí zprávy), se vyznačoval především tím, že

- byl největším světovým kongresem, který se konal v období po 2. světové válce a celkovým charakterem a zaměřením byl jednou z největších mezinárodních mírových a kulturních manifestací toho druhu;
- hodnotil účast UEA na „Roku mezinárodní spolupráce 1965“ pořádaném Organizací spojených národů a výsledky podpisové akce esperantistů pro návrh OSN, aby řešila jazykovou otázku doporučením esperanta k oficiálnímu používání v mezinárodních stycích a účinnou podporou jeho vyučování v členských státech OSN. Návrh podepsalo téměř 1 milión jednotlivců (v tom značný počet předních státníků, poslanců, vědců, filologů ap.) a přes tři a půl tisíce vlivných organizací ze 73 zemí (s cca 65 miliony členů). Na podzimním zasedání OSN odovzdají zástupci UEA návrh s výsledky podpisové akce generálnímu tajemníkovi U Thantovi;
- zabýval se možnostmi dalšího rozšiřování výuky esperanta na školách a jeho praktickým uplatňováním hlavně v odborných organizacích v obchodě a turistikě.

Závěry v jednání kongresu byly zahrnuty do příslušných resolucí, které směřují při esperantské organizaci na období do příštího 52. světového kongresu, který se bude konat v roce 1967 v Tel Avivu, Israel.

Čs. oficiální delegáti, kromě pozdravného projevu při slavnostním zahájení kongresu, sledovali jednání výboru a generálních konferencí UEA, aktivně se podíleli

na IV. konferenci MEM a měli řadu cenných rozhovorů se zástupci esperantských svazů socialistických zemí. Zúčastnili se též přijetí vybraných delegátů kongresu u místopředsedy presidia Maďarské lidové republiky v parlamentě a v předsednictvu Maďarské mírové rady. I ostatní čs. účastníci kongresu se většinou plně zapojovali do sjezdových jednání, zejména na konferenci MEM a v odborných organizacích. V mnoha případech jako funkcionáři aktivně vystupovali, například na konferencích IOE, žen, KELI (v Debrecínu), UMEA, červ. kříže, architektů, šachistů aj.

Solena malfermo de 51-a UKE en Budapešto 1966

V souvislosti s 51. světovým esperantským kongresem konal se 22. mezinárodní kongres mladých esperantistů od 23. do 30. 7. 1966 v Pécs (Pětikostelí) za účasti 1000 delegátů a souběžně s kongresem v Budapešti 10. mezinárodní dětský kongres a 35. mezinárodní kongres nevidomých esperantistů. Také těchto kongresů se účastnily delegace čs. esperantistů.

Předpokládáme, že pro všechny čs. účastníky byla účast na kongresu mocnou vzpruhou k nové činorodé práci. Přednesou jistě závěry z kongresu i své poznatky na veřejných přednáškách a besedách v místních společenských organizacích, závodních klubech a esperantských kroužcích, ve zprávách pro tisk a relacích pro rozhlas, i ve formě příspěvků pro Zprávy ČSEV na nejšíří veřejnost. Zároveň očekáváme, že o svých závažnějších jednáních v rámci kongresu budou stručně a věčně informovat, ČSEV. Tak nejlépe v praxi prokáží prospěšnost esperanta a přispějí k posílení hnutí za mezinárodní dorozumění a mírové soužití.

F. Sviták

Eta gloso el la 51-a UKE en Budapešto

Kontrasto. Kiel konate, la hungara lingvo ne aparatenas al la lingvogrupo, nomata indoeŭropa. Sekve, ĝi estas al Ĉehoslovako **perfekte** nekomprenebla. Krom „gulašo”, „papriko”, „kave” ne ekzistas preskaŭ vorto, kiun oni povus deĉifri helpe de aliaj lingvoj, la surskriboj en la stratoj, en la manĝ-karto kpt. trudas al alilandano la ideon, ke li estas surd-muta, kaj ĉiu provo interkompreniĝi en la urbo, nur plifortigas tiun ideon kvankam la logantoj klopojis helpi al la vizitantoj laŭ siaj eblecoj, almenaŭ same, kiel estas kutimo en Prago.

Sed kia kontrasto, kiam oni eniris la Kongrespalacon! Subite, kvazaŭ per miraklo, ĉiu el la tieaj 4000 logantoj komprenis, respondis, ja vi povis kun li paroli longe kaj flue pri kio vi volis. Paroli, ne balbuti, kio okazus, se vi estus lerninta lian lingvon dum kvin aŭ ses jaroj. Ne gravas, ĉu li estis hindo aŭ svedo aŭ ĉu ŝi estis unu el la 30 japaninoj, kiuj en siaj ĉarmaj kimonoj kvazaŭ papilietoj ŝvebis tra la kongresejo inter ni. Ja eĉ la hungaroj subite fariĝis kompreneblaj sen klopozo.

Estis nur domaĝe, ke apud la busto de Zamenhof ne troviĝis ankaŭ la portreto de Komenio, por ke li almenaŭ simbole rigardu la antaŭbildon de la estonta mondo, kiel li ĝin imagis en sia VIA LUCIS.

Fe

II-a INTERNACIA ESPERANTISTA FERIO 7-20. X. 1966 — Migdzygórze, Pollando

La sukceso de la Unua Internacia Esperantista Ferio en Migdzygórze kaj la instigo de eksterlandaj esperantistoj, kiuj ĝin partoprenis, donis al Feria Fako de Polaj Sindikatoj la ideon, ke la Ferio estu aranĝata ĉiujare.

La programo antaŭvidas interalie: interkonan vesperon, balon, konsultajn horojn pri lingvaj problemoj, ekskursojn, dancamuzojn, balon de ĉifonuloj, vesperojn de l'Amikeco, dum kiuj grupo de partoprenantoj el sama lando prezantas al ceteraj partoprenantoj programon pri sia lando (naciaj kantoj, dancoj, poemoj, monologoj, ŝercoj ktp.), ŝakkonkurojn inter la diversnaciaj grupoj, matenajn gimnastikajn ekzercojn (por volontuloj), vesperon ĉe fajrejo, sportan spartakiadon, prezентадон de esperantlingvaj sonfilmoj, lernardon de esperantlingvaj kanzonoj kaj aliaj. Dum la Ferio poštoficejo uzos specialan poštstampilon.

La Ferion oni povas partopreni por du semajnoj (7-20. X. 1966) aŭ nur por unu semajno (7-13. X.; 13-20. X. 1966). Partoprenkotizo por du semajnoj estas 700 zl = 29 US dol = 35 levoj = 440 ĉehoslovakaj kronoj = 146 DM GDR = 598 forintoj = 45,5 rubloj = 378 leojo = 369 dinaroj (Por unu semajno — duono de tiu ĉi sumo). Detala informilo, aliĝiloj kaj invitiloj riceveblaj de: Pola Esperanto-Asocio, Okcidenta Regiono, WROCLAV-17, str. Dubois 3, Pollando.

II-a INTERNACIA RENKONTO de l'AMIKECO 15. X. 1966 — Bystrzyca Kłodzka POLLANDO

La 15-an de oktobro 1966 (sabate) okazos en Bystrzyca Kłodzka II-a Internacia Renkonto de l'Amikeco, kiun partoprenos amase okcidentpollandaj esperantistoj, partoprenantoj de la Internacia Esperantista Ferio en Migdzygórze kaj ĉeĥoslovakaj esperantistoj, ĉar Bystrzyca situas proksime al pola-ĉeĥoslovaka landlimo (tiel nomata konvencia zono). La programo antaŭvidas: viziton de la urbo kaj filumena muzeo, artan programon kaj tutnoktan dancamuzon. La poštstempilo uzos specialan poštstempilon. Dimanē la 16-an de oktobro oni povas viziti jam proprainiciale mezepokan urbon Kłodzko kaj tre interesan regionon de Stolowemontaro. Bystrzyca Kłodzka situas nur 15 km de Migdzygórze.

Detalaj informoj riceveblaj de: Pola Esperanto-Asocio, Bystrzyca Kłodzka, pl. Wolności 1, Pollando.

RONDO DE POLA ESPERANTISTA ASOCIO EN MIEDZYCÓRZE

En la pitoreska montara ripozloko Migdzygórze (elparolu Mjendziguje) fondigis Rondo de Pola Fesperanto-Asocio, kies membroj estas laborantoj de la ripozdomoj. Por la konstanta biblioteko de la Feriejo kaj ekspozicio bonvolu sendi donace librojn, gazetojn kaj aliajn esperantajojn. La adreso de la Rondo estas: Pola Esperanto-Asocio, Rondo en Migdzygórze, Migdzygórze, Ripozdomo „Gigant“ distrikto Bystrzyca Kłodzka, Pollando.

Chcete si dopisovat?

Korespondence vám dá první možnost si ověřit své znalosti esperanta a uplatnit je v praxi. Můžete si s lidmi mnoha národností psát o svých zájmech a vyměňovat si s nimi své názory, sledovat společně vývin různých odvětví lidské tvorby a konečně dospat k tomu, že se lidé takto seznámeni mohou sejít a pohovořit si živým slovem. Pomůžeme vám najít kontakt s celým světem, samozřejmě i se zeměmi exotickými, jako je Madagaskar, Indie, Japonsko, Vietnam atd. Jestliže hledáte korespondenty, obrátte se na adresu: Marie Drašnarová, Slavíčkova 21, Praha 6. (= inzertní a časopisecká služba Sekce Mládeže ČSEV).

M. Drašnarová

Najleto

NI KONATIĜU KUN LA SOVETAJ SAMIDEANOJ

En nia lando certe ekzistas nur tre malmultaj esperantistoj, kiuj ne havas korespond-amikojn en Sovetio. Sed verŝajne ne estas tro multaj, kiuj povus fieri pri persona konatiĝo kun ili, precipe nun, kiam la ebleco viziti ĉi tiun fratan landon estas faciligita. Kiom da ekskursaj grupoj jam rondvojaĝis tra la vastaj spacoj de ĉi tiu ĉarma landego, sed inter la vizitintoj ne estis nultaj esperantistoj.

Bedaŭrinde! La sovetaj samideanoj estas entuziasmaj batalantoj por la Internacia Lingvo. Ili konscias la signifon de nia lingvo por la interkomprenejo de vastaj popolamasoj en la tuta mondo kaj la altan valoron de tiuspecaj amikaj interrilatoj por la subteno de la monda paco! Ili do meritas esti subtenataj per pruvoj de la praktika uzebleco de nia lingvo.

Ni anoj de popolo, celanta konstrui socialisman sacion, kun niaj sovetaj amikoj havas pluan komunan ideojn. Sed ankaŭ la ceteraj esperantistoj el la tuta mondo certe facile amikiĝos kun ili. Oni devas serĉi komunajn interesojn, ideojn kaj celojn, kaj eviti — almenaŭ komence — tion, kio povus difekti la akordiĝon. Atinginte jam firman amikecon, oni povas pridiskuti kaj pritrakti, objektive, ankaŭ aferojn, kiuj ne trovas reciprokan konsenton, sed kiuj tamen ne malhelpas la amikecajn sentojn. Ni ja estas homoj, kaj kiel tiaj, ni havas niajn personajn ideojn, meditadvojojn. Ni ĉiuj estas individuoj, do kio plaĉas al mi, ne devas plaĉi al vi; kio estas agrabla por vi, ne devas estis tia por mi; kio estas konvena por vi, ne devas esti konvena por ni. Sed kiel homoj, konsciantaj nian homecon, ni devas serĉi eblecojn por iri komune antaŭen, aŭ almenaŭ trovi paralelan vojon al la komuna celo: al plialtigo de nia civilizo kaj al pli perfekta socio en pac-a kunvivado.

La sovetaj esperantistoj ne estas solaj, izolaj, Esperanto igis ilin amikoj de la tutmonda familio esperantista. Ili konstruas novan senklasan sacion, kiu permesas esti pli justa kaj pli homeca. Estas do aloge interkonatiĝi kun ili!

Tia ideo venis al mi, kiam mi legis la planon de fervojista eksurso en Sovetunion. Post aliĝo al unu el la karavanoj mi prenis en la manojn la Jarlibron de UEA kaj dissendis al la delegitoj en tiuj urboj, kiujn tuŝis nia plano, leterojn kun peto pri renkontiĝo. Mi baldaŭ posedis invitojn al vizito de rondetoj aŭ almenaŭ persona renkontiĝo. Kiam mi ricevis la pli precizan vojaĝplanon, mi sciigis al miaj estontaj geamikoj la koncernajn daton kaj horon de la alveno.

Kaj rapide alproksimiĝis la tago, kiam mi eksidis en la vagonon inter 30 fervojistoj-turistoj, kaj iun lundan matenon ni elpaſis el la litvagono sur la peronon de unu el la stacidomoj en Leningrad, bonvenigataj kaj gvidataj de simpatia gvidistino de Inturist al la elirejo. Mi atente observis la jakofaldajojn de ĉiuj preterpasantoj, esperante ekвидi la verdan steleton, sed vane.

La profundegaj impresoj, kiuj kolektiĝis dum la rondvojaĝo tra tiu ĉi heroa urbego; la historiaj riĉaĵoj, la svarmado en la stratoj kaj en la urbaj trafikiloj, baldaŭ forgesigis la unuan seniluziiĝon pro mia malsukceso. Sed la renkontiĝo tamen efektiviĝis. Kiam nia grupo revenis de la ekskurso, la samideanoj venis por bonvenigi min en la hotelo. Kaj ili dediĉis sin al mi, la sola esperantisto, la tutan vesperon, nromenante kun mi kaj mia kunvojaĝanto laŭlonge de la bulvardo Nevski. Venontvespere vizitis min mia nova amiko Mostovskoj denove por akompani min al la stacidomo, kie ni interbabilis kvazaŭ longjaraj amikoj.

La renkontiĝo en Moskvo pro tro densa vizitprogramo de nia grupo ne povis efektiviĝi, sed en Volgograd atendis min s-anoj Dragunovskij kaj Piljučenko kaj ambaŭ estis kun mi dum la tuta vespero, promenante en la Parko de Herooj.

En Rostov-Don Docento Gruško atendis min en la aerdromo kaj restis kun mi la tutajn posttagmezon kaj vesperon. Li eĉ plenumis la peton de nia grupestraro gvidi nin tra la urbo. Tiamaniere mia nova amiko fariĝis turistgvidanto kaj mi interpretisto, kaj nia lingvo montris sian praktikan valoron por la tuta grupo la unuan fojon. Li promenis kun mi eĉ post la vespermanĝo, ĉar aliĝis al ni plua samideano Vasin.

Sed la plej granda surprizo atendis min en Ĥarkov. Vespere vizitis min en la hotelo ok-persona delegitaro de la tiea Esperanto-klubo frunte kun s-ano Bril, delegito de UEA!

Se mi enkalkulas la viziton de la naskiĝurbo de D-ro Zamenhof Bialistoko kaj de lia tombo en Varsovio, dank' al la komplezemo kaj oferemo de la polaj samideanoj, mi povas diri, ke mia rikoltto de novaj amikoj dum mia vojaĝo estis riĉega. Dankon al ili ĉiu pro ilia frateca oferemo, pro iliaj invitoj al revizito de iliaj urboj, pro iliaj — por mi tiel valoraj — donacetoj!

ZAMÝŠLÍME SE NAD SVOU PRACÍ

Na plenárním zasedání, konaném 28. května 1966 ve Starém Smokovci se ČSEV zamýšlel nad svou dosavadní prací, nad prací svých komisi a v souvislosti s tím hodnotil i činnost celého esperantského hnutí za poslední období.

Na základě předloženého rozboru, přijalo plénum zásadní usnesení obsažené v šesti závěrečných bodech.

Vzhledem k závažnosti tohoto dokumentu, zvláště pro práci esperantského hnutí v budoucnosti, otiskujeme jej v plném znění. Doporučujeme, aby výbory esperantských kroužků seznámily s ním své členstvo a přijaly k němu takové závěry a opatření, které by přispely k dalšímu zdokonalení prostředků a forem jejich práce a tím k výraznějším a efektnějším výsledkům.

„Letos jsme začali pracovat s poměrně dobrými zkušenostmi, jež jsme získali v minulém roce od ustanovení ČSEV. V práci ČSEV a v rozvoji celého esperantského hnutí u nás se podařilo mnoho dobrých věcí; naše práce se uspokojivě konsolidovala a u veřejnosti dosáhlo esperantské hnutí výrazné popularity. Velkou zásluhu na tom mají mnohé dobré akce a ostatní větší či menší úspěšná činnost kroužků a jednotlivých funkcionářů. Bylo to např. pořádání jazykových kursů, letních esperantských táborů, školení, avšak i takové akce jako např. podpisová akce UEA, konference delegátů esperantských kroužků v Přerově a Olomouci, dále Světový kongres v Tokiu a Budapešti a další události v esperantském světě mimo naši republiky. To vše mělo příznivý vliv na vnitřní život našeho esperantského hnutí i dobrou odezvu u naší veřejnosti. Naši věci vydavně prospěla zvýšená publicita v denním tisku, v krajských, okresních a místních i závodních časopisech. Naši soudruzi nebo kroužky získali styk s rozhlasem, televizí — s různými institucemi a organizacemi, a tak různým způsobem šířili dobré jméno esperanta a popularizovali výsledky a význam hnutí.

Ukazuje se, že i letos esperantské hnutí vykazuje podobné výsledky jako loňského roku, o čemž svědčí dosavadní zprávy z kroužků. Plány, jež si mnohdy stanovili, ukazují další rozmach a upřímné nadšení našich soudruhů, dát pro tyto cíle své nejlepší síly.

Až potud se zdá věc v pořádku a mohlo by nás to vést k uspokojení; vždyť zmíněné skutečnosti jsou jistě rozhodujícím předpokladem k dalším dobrým výsledkům v naší společné práci. Avšak když hlouběji posuzujeme a zkoumáme celou situaci a máme na mysli přání výrazněji posunout dopředu esperantské hnutí a jeho dosah a také větší uznání a podporu od rozhodujících činitelů v našem státě, docházíme k následujícím závěrům:

- chybí důsledná plánovitost a do jisté míry i vědeckost v koncepci naší práce

z hlediska soustavného rozvoje hnutí; moderní pohled na propagaci a informaci — na vedení kursů (dosavadní formy nejsou dostatečně účinné); nevyužíváme dostupných prostředků k udržení zájmu získaných členů, kursistů a j. zájemců. Společenský život v kroužcích je ve většině případu odtržený od veřejného a společenského života — jen málokde mají naši funkcionáři zdravý smysl pro spolupráci s ostatními společenskými organizacemi — mnohde vladne nezdravé separování a tím omezování možností dostat se v plné míře do veřejnosti;

b) Vedení některých kroužků cítí ve své příslušnosti k zřizovatelským organizacím brzdu — nutné zlo. Vidí v tom nepříjemnou závislost, která — podle jejich soudu — vadí „svobodnému rozvoji“ činnosti kroužku, poněvadž musí respektovat daná ustanovení a zásady práce zájmových kroužků u těchto osvětových a klubových zařízení. Vždyť právě v tom, alespoň za daných hospodářských a jiných možností by měly vidět výhodu, a ve styku s ostatní veřejností naopak zdůrazňovat svou příslušnost k závodnímu klubu ROH, Osvětové besedě, Parku kultury apod. Tím by mnohdy — podle našeho názoru — dosahovaly větší váhy a účinu při jednání;

c) ČSEV jen v malé míře může uplatňovat přímý vliv na kroužky a tím uskutečňovat jednotné vedení a plánovité zaměření a ideovost jejich práce, vést ke správnému pochopení současné funkce esperantského hnutí z hlediska šíření jazyka a zvláště pak z hlediska naléhavosti rovnocenného zařazení esperantského hnutí mezi ostatní společenské organizace a složky naší společnosti.

Podle dosavadního Statutu, nemůže ČSEV — žel — některé z těchto funkcí plně uplatňovat — to patří převážně zřizovateli, který se však většinou málo o tyto zásady zajímá. Je nutno přiznat, že ČSEV nemá k tomu v současnosti ani potřebné materiální a personální podmínky a prostředky. Bylo by nanejvýš potřebné vydávat pravidelně nebo podle potřeby, avšak častěji než dosud, vhodné pokyny, informace apod; být častěji v osobním styku členů ČSEV s kroužky a jejich funkcionáři, krajská nebo oblastní setkání delegátů esperantských kroužků by se měla konat častěji než dosud, zejména tam, kde je činnost esperantských kroužků málo výrazná.

Právě zde bude muset být v nově uvažované organizaci jedno z hlavních těžišť pro úspěšný rozvoj hnutí. Přesto však se domníváme, že i dnes by bylo možné mnoho z těchto požadavků vykonat; máme 10 členů ČSEV a široký aktiv schopných soudruhů v komisích a sekčích, kteří by mohli při účelném řízení naší práce vykonat v tomto směru mnoho užitečné práce. Vždyť již dnes někteří z těchto funkcionářů jsou členy nebo vedoucími činiteli některého z kroužků a tudíž právě jejich kroužek by měl být v mnohem příkladem pro ostatní, skutečnost však je často docela jiná.

Můžeme zde hovořit o dobrých příkladech cílevědomé a soustavné práce kroužcích i mezi jednotlivci. Těch si opravdu upřímně vážíme a dáváme je za vzor ostatním, avšak na druhé straně trpíme „jetřebismem“ podle něhož mnohé z toho co bychom mohli sami nebo spolu s kroužkem pro hnutí užitečného vykonat, řešíme často jen „dobrými nápady, podněty a návrhy“, a tím, třeba dobrý úmysl končí, a tak se stává, že praktická a konkrétní práce zůstane jen na několika málo jednotlivcích.

Kde vidíme některé z příčin, jež snižují efekt naší práce a jsou příčinou neuspokojivého postupu vpřed:

ČSEV je desetičlenný orgán; prakticky pracují a vyřizují záležitosti ve styku s kroužky aj. 3 až 4 funkcionáři; má ustaveno 9 pomocných pracovních skupin (sekcí a

komisí), redakční radu pro ZPRÁVY ČSEV a pro časopis PACO. Z nich, jako celek, pracuje jen mizivé procento — některé z nich jen ve formě nekolika jednotlivců. Návrhy a podklady k jednání pro předsednictvo ČSEV k prohlubování a zkvalitňování práce, nebo k praktickému šíření a zaměřování esperanta do řad veřejnosti a k další činnosti, — to za celou dobu provedly jen 2-3 sekce a komise; většinou se v této práci projevuje samoúčelnost a formálnost. — Jak si máme vysvětlit např. následující skutečnost? V únoru jsme se chtěli na společném zasedání předsednictva ČSEV spolu s redakční radou a zástupci všech komisí a skupin poradit o současných problémech a o tom, jak nejlépe a účelně využít tak velký aktiv, jako jsou naše komise a sekce, pro společnou práci — tedy k tomu, k čemu jsou povolány, a výsledek byl ten, že se dostavili pouze zástupci komisí a sekcí žen, mládeže, jazykové, žurnalistů a MEM — ostatní ani neuznali za vhodné se omluvit, případně poslat zprávu o činnosti.

Jeden z negativních výsledků tohoto stavu se projevuje např. i v tom, že spolu s hlavním redaktorem ZPRÁV dr. Izákem je nucen vykonávat některé redakční práce předseda ČSEV, přestože počet a složení redakční rady a jejích spolupracovníků je více než dostatečné.

POKUD JDE O ČINNOST ČSEV jako orgánu, i když vykonal od svého ustavení v únoru minulého roku mnoho dobré práce po všech stránkách, nepodařilo se dosud najít účelný systém a vhodné uplatňování dělby práce mezi členy ČSEV a aktivisty i mezi jednotlivými kroužky, a také důslednost v plnění mnohdy rozhodujících úkolů.

Tyto základní předpoklady účinné práce esperantské organizace budou muset být pro budoucnost bezpodmínečně dodržovány a uplatňovány, jinak bychom se nikam nedostali, byli bychom před sebou samými i v očích naší veřejnosti stále nevýznamnou organizací nebo spolkem — a to si jistě nepřejeme. Proto v přípravě na nové uspořádání esperantského hnutí — a to již nyní — budeme muset vzít naše dosavadní zkušenosti důsledně na vědomí a vytvářet takové předpoklady, abychom dosahovali v budoucnosti výraznějších výsledků, aby esperantské hnutí patřilo mezi nejaktivnější a opravdu pokrokové tvůrčí instituce v našem životě — a to nejen v našem vnitrostátním, ale i mezinárodním.

JAKO NÁSTUP k zajištění některých nejbližších úkolů a předpokladů pro další rozvoj naší práce, navrhujeme následující opatření:

1. Pověřená skupina soudruhů předloží na MŠK vypracovaný ROZBOR situace esperantského hnutí s návrhy na utvoření samostatné organizace s ohledem na nová zákonné ustanovení o spolkovém a organizačním životě;

2. S jednotlivými sekczemi a komisemi projednat konkrétní náplň jejich práce a její skloubení s prací ČSEV; zajistit jejich plnou aktivizaci; uvažovat o případném zrušení některých komisí nebo sekcí (např. architektů), které v minulém období nevykazovaly žádné výsledky, a zřídit případně nové, jejichž potřeba se stále více ukazuje, např. pro turistiku, výstavnictví, dokumentaci apod. Možno uvažovat o technické komisi, v níž by se sdružovala různá tech. odvětví.

3. Zvláštní péči věnovat složení a zaktivizování redakční rady pro ZPRÁVY a dělbě její práce; zajistit, aby v každém čísle byl uveřejněn zásadní článek k otázkám zaměření, řízení a náplni práce kroužků a celého hnutí.

4. Zajistit, aby redakční skupina pro rubriku v Osvětové práci byla součástí redakční rady a úzce s ní spolupracovala. Uvažovat o tom, zda právě red. rada ve svém širším složení by měla také zajišťovat úsek publikační činnosti vůbec, uveřejňování zpráv v tisku, využívání výstřížkové a dokumentační služby apod.

5. Zabezpečit dělbu práce a účelnost v celém řízení ČSEV a jeho pomocných orgánů, stanovením konkrétních úkolů jednotlivým členům — mimo jiné i tak, že každý člen ČSEV bude buď vedoucím nebo zástupcem vedoucího té které komise nebo sekce, aby se dosáhlo přímého vlivu a řízení práce komisí plénem ČSEV.

6. Mimořádné úsilí zaměřit na získávání do hnutí předních veřejných a politických činitelů, spisovatelů, umělců; vedoucích pracovníků různých institucí a rozhodujících organizací, abychom i touto cestou dosahovali vlivu, vážnosti a podpory u nadřízených míst.

ČSEV

Somera Esperanto-Tendaro (SET) apud la Arĝenta Golfo ĉe Lančov, ĉi-jare jam la dek kvina, renkontigis ĉirkaŭ 200 geesperantistojn, el kiuj preskaŭ duono estis komencantoj. Ĝojiga estis la granda partopreno de gejunuloj.

La tendaron vizitis ankaŭ eksterlandanoj: germanoj, hungaroj, danoj, belgoj, kiuj ne komprenis eĉ unu vorton ĉeĥe. Tio tre stimulis la lernadon, ĉefe ĉe la gejunuloj. Ili vidis, ke Esperanto ne estas nura lernoobjekto, sed ke ĝi vere bone servas al praktika interkomprenejo. Kuraĝuloj, eĉ inter la komencantoj, tuj provis mem kun la fremduoj interparoli. Kaj mirige — ili sukcesis!

Krom la kutimaj konkursoj (t. n. „kastorĉasado“) en Esperanta parolado, naturkonoj, naĝado, kurado, celado per ŝtonoj ktp. la programo ĉi-jare estis plivastigita je elektro de „Miss Lančov“, sed ne nur laŭ beleco, sed ankaŭ laŭ afableco, agrableco ktp. La unuan premion gajnis s-anino Helena Kolářová el Prago, sed la same gravan premion de agrableco gajnis s-ino Vojtová, edzino de nia nacia artisto, la aktoro.

Por ke la viroj ne jaluzu, ankaŭ inter ili oni balotis, kaj la venkinto en ambaŭ disciplinoj fariĝis s-ano Lada Bala el Mor. Budějovice.

ix.

Ne krokodilu!

Ĉu vi jam aŭdis tiun ĉi frazon? Mi jes, en SET, Lančov. Unu tagon sidis aro da tenderanoj ĉe la granda tablo sub la sambuko apud ta kuirejo. Estis jam post tagmanĝo kaj ĉiuj kore sin amuzis. Mi ankaŭ. Post iu tempo, flanke de mi, iu forte ekbris al alia: Ne krokodilu! Mi tuj interesigis pri tiu al mi nekonata kaj nova frazo. Sed mi hontis demandi pri ĝia klarigo, ĉar mi devis esti progresinta kiel C- kursano. Tial mi silentis kaj posttagmeze, dum libera tempo, mi traserĉis vortareton de Hromada, poste grandan vortaron de fratoj Filip kaj mi trovis nenion. Ankaŭ inter neologismoj mi ne trovis verbon — „krokodili“. — — — Poste vesperiĝis kaj alvenis la nokto. Mi longe ne povis ekdormi. Mi pensis pri la nova vorto „krokodili“. Fine mi ekdormis. Nokte mi songis, ke mi sidas sur la bordo de la riverego Nilo en Egiptujo,

kaj observas 4 krokodilojn sur insuleto, sufice proksime. Mi vidis kiel ili terure oscedis kaj reciproke murmuregis. Super ili estis pendigita anonco: Ĉi tie oni krokodilas. Simile kiel en SET pendas la anonco: Ĉi tie oni parolas Esperante. Unu el la krokodiloj ekvidis min kaj tuj naĝis al mi. Ĝi terure oscedis kaj ŝajnis, ke ĝi volas kun mi „krokodili”. — — — „Mil diabloj, mi ne volas krokodili” mi ekkriis en sonĝo „mi estas jam progresinto.” — — — En tiu ĉi momento mi vekiĝis. De tiu tempo mi jam scias, ke krokodili signifas miksi la nacilingvan paroladon en Esperantan konversacion.

Tial: se vi ne volas resti eternaj komencantoj, ne krokodilu, parolu nur Esperante, forte, kuraĝe, kaj elegante.

(El la tendara Murgazeto)
JOGE, el Gottwaldov

PROSPEKTOJ PRI MALSUPRA SILEZIO KAJ POLLANDO

Prospektojn kaj aliajn informmaterialojn pri Migdzygórze, Malsupra Silezio, Wrocław kaj Pollando oni povas ricevi senpage de:

1. Wrocławski Ośrodek Informacji Turystycznej, Wrocław, str. Zapołskiej 4.
2. Wojewódzki Ośrodek Informacji Turystycznej, Wrocław, str. Powstańców Warszawy 1.
3. Centralny Ośrodek Informacji Turystycznej, Warszawa, str. Nowotki 30,
4. Vojagoficejo ORBIS, Warszawa, str. Bracka 16.

Aŭskultu la Esperanto-elsendojn el Budapeŝto!

Radio Budapeŝto komencis siajn esperantingvajn dissendojn la 1-an de februaro 1966 ĉiun tagon **de la 20,30 ĝis la 20,45 h** — laŭ Mezeŭropa hor-sistemo — per la ondolongoj **240 m** 1250 kc/s, **41,6 m** 7220 kc/s, **48,1 m** 6234 kc/s.

En nia programo ni komunikas aktualajn sciigojn, prezentas la vivon de la hungara popolo; ni parolas pri la vidindajoj de niaj urboj kaj pejzaĝoj. Regule ni informas vin pri la novajoj de la Esperanto — movado.

Ni petas vin, bonvolu aŭskulti niajn programojn kaj **skribu vian opinion**, viajn konsilojn kaj dezirojn al Radio Budapeŝto. Per viaj interesigo kaj bonvolaj leteroj vi multe hepos nian laboron, kiu celas kontribui al la interproksimiĝo de la popoloj kaj al nia reciproka interkonatiĝo.

Ni multe ŝatus, se niaj esperant-lingvaj dissendoj kontentigus viajn dezirojn.
En tiu espero kore salutas vin.

Radio Budapeŝto.

Redakcio de la Esperanto-dissendoj Budapest, VIII., Bródy Sándor u. 5-7.
Hungarujo.

Výbor sekce mládeže zastoupen na zasedání ČSEV ve St. Smokovci

Ve dnech 27.-28. 5. t. r. z mladých byla přítomna jen Alena Malá z Dolného Kubína a Jaroslava Kloubková z Prahy. Organizačně dobře zajištěný program

uspokojil i zahraniční návštěvníky.

Nemůžeme se spokojit se skutečností, že na Slovensku není takový zájem, jak by si výbor Sekce přál. Proto vyzývám všechny naše slovenské spolupracovníky k větší aktivitě. Pomozte při informaci veřejnosti, zejména mládeže, vyučování a zakládání nových kroužků!

J. Kloubková

ZPRÁVY ČESKOSLOVENSKÉHO ESPERANTSKEHO VÝBORU — INFORMOJ DE ČEĤOSLOVAKA ESPERANTO-KOMITATO. — Vydává — Eldonas: Osvětový ústav v Praze, Blanická 4, Praha 2. Rediguje — Redaktas: Dr. C. Izák — s redakčným výborom — kun la redakta komitato: J. Cíchová, inž. Ed. Felix, Red. O. Kníchal, M. Lukáš, Dr. T. Pumpr, Fr. Sviták, Ed. V. Tvarožek, J. Vondroušek. — Tisk — Preso: Tlačiarne Slov. nár. povstania, Martin. V-06*61308 -